

BOG

NIRLIIT (/BOEGER/NIRLIIT)

Af
Juliana Léveillé-Trudel (/forfattere/juliana-leveille-trudel-f-1985) (2021)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/nirliit) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/nirliit&title=Nirliit>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/nirliit&status=Nirliit+http://litteratusiden.dk/boeger/nirliit>)

Smuk og barsk kærlighedserklæring til en inuit-landsby om selvdestruktion, druk, sex, kærlighed og civilisationens pris.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A38940015&FRAGMENT=CONTENT)

TAGS:

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FORELSKELSE (/TAXONOMY/TERM/3296)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

INUITISK KULTUR (/TAXONOMY/TERM/30838)

INUITTER (/TAXONOMY/TERM/4851)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

MISBRUG (/TAXONOMY/TERM/14057)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

SAMFUNDSFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/9159)

SORG (/TAXONOMY/TERM/9814)

VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

VOLD (/TAXONOMY/TERM/11352)

ANMELDELSE

10 maj.21

(/index.php/users/t
host)

Af Beth Høst (/index.php/users/beth-host)

Skribent

Smuk og barsk kærlighedserklæring til en inuit-landsby om selvdestruktion, druk, sex, kærlighed og civilisationens pris.

Fortælleren i 'Niirliit' er en ung socialarbejder fra Quebec, der hver sommer tager op til det allernordligste Canada til inuit-landsbyen Nirliit. Hun elsker den lille by og i høj grad også dens indbyggere. Her møder vi alle de problemer, som også Grønlands små byer har lidt under gennem årene. Det handler om druk, sex, død, vold, voldtægt, men også om sæsonarbejderne, der ligesom gæssene (Nirliit) flyver nordpå om sommeren. De arbejder blandt andet i minen, de forelsker sig i inuit-pigerne, de laver børn i stribevis, og så tager de hjem til syden, mens pigerne sandsynligvis overlader børnene til bedstemødrene eller andre i familien. Børnene er alligevel alles.

Det er et sørgeligt billede, der tegner sig af landsbyen. Der er intet svar på alle spørgsmålene, og der er ingen løsninger, når pigerne drømmer om at kunne følge med deres elskere fra det rige syd. De sidder tilbage med børn og med landsbyens magre muligheder, hvor eneste tidsfordriv og underholdning er sprut og sex. Fortælleren er som andre sydfra forelsket i inuitterne og den pragtfulde natur, men hun ser også problemerne ganske klart. Kan den kærlighed, som hun oplever, menneskene higer efter, ændre noget?

Forfatteren skriver i et smukt og billedrigt sprog, og det hele lever for øjnene af læseren, der aldrig tvivler på engagementet. Bogen er hjerteskræende fint fortalt, ikke mindst historien om, hvordan mineselskabet, måske for at undgå kritik af at udnytte området, giver alle indbyggere i landsbyen en pose penge fra overskuddet fra minen, er meget sigende. Som der står i citatet fra den fransk/canadiske sanger Félix Leclerc : "Den letteste måde at dræbe en mand er at give ham penge for ikke at udrette noget".

BOGDETALJER

